

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 4 ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสื่อพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 4 และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 4 ที่เรียนโดยใช้สื่อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยจากโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 4 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 5 โรงเรียน จำนวนครู 5 คน จำนวนนักเรียน 17 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยและได้มาโดยการคัดเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีปัญหาด้านการอ่านและเขียน หน่วยชุมชนน่าอยู่ จำนวน 3 เรื่อง คือ เรื่องที่ 1 วัดบ้านฉัน เรื่องที่ 2 ประเพณีสำคัญ : วันสงกรานต์ เรื่องที่ 3 ผูกพันท้องทุ่ง แบบทดสอบทักษะการอ่านและการเขียนหน่วยชุมชนน่าอยู่ พร้อมแบบทดสอบการอ่านและการเขียนในแต่ละเรื่อง เก็บรวบรวมข้อมูลจากค่าความสอดคล้องในการพิจารณาคุณภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย และประสิทธิภาพจากคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน การหาประสิทธิภาพจากคะแนนระหว่างเรียนและหลังเรียนด้วยชุดพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน รวบรวมข้อมูลผลความก้าวหน้าของการพัฒนานักเรียนด้วยชุดพัฒนาการอ่านและการเขียนจากการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน วิเคราะห์ข้อมูลจากชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเฉลี่ยร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หน่วยชุมชนน่าอยู่

ผลจากการวิจัยสรุปได้ว่า การสร้างสื่อพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 4 ได้สื่อพัฒนาทักษะการอ่านที่มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในการวิจัยครั้งนี้ซึ่งได้กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีปัญหาด้านการอ่านและเขียน หน่วยชุมชนน่าอยู่ มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 77.82 / 77.65

1.2 ประสิทธิภาพของชุดพัฒนาการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หน่วยชุมชนน่าอยู่ มีประสิทธิภาพ(E_1/E_2) เท่ากับ 80.54 / 79.71 โดยชุดพัฒนาทักษะการอ่านเรื่องวัดบ้านฉันทน์ มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 80.71 / 78.82 เรื่องประเพณีสำคัญ : วันสงกรานต์ มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 84.74 / 82.94 และเรื่อง ผูกพันท้องถิ่น มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 76.99 / 76.47

1.3 ประสิทธิภาพของชุดพัฒนาการเขียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หน่วยชุมชนน่าอยู่ มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 76.10 / 75.59 โดยชุดพัฒนาทักษะการเขียนเรื่องวัดบ้านฉันทน์ มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 75.36 / 76.47 เรื่องประเพณีสำคัญ: วันสงกรานต์ มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 76.67 / 75.29 และเรื่อง ผูกพันท้องถิ่น มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 76.36 / 75.88

ตอนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีปัญหาด้านการอ่านและเขียน หน่วยชุมชนน่าอยู่

2.1 ความก้าวหน้าของนักเรียนที่เรียน โดยใช้ชุดพัฒนาการอ่านภาษาไทย หน่วยชุมชนน่าอยู่ในภาพรวมมีค่าเท่ากับร้อยละ 55.89

2.2 ความก้าวหน้าของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดพัฒนาการเขียนภาษาไทย หน่วยชุมชนน่าอยู่ในภาพรวมมีค่าเท่ากับร้อยละ 59.71

2.3 ความก้าวหน้าของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดพัฒนาการอ่านภาษาไทย หน่วยชุมชนน่าอยู่ เรื่อง วัดบ้านฉันทน์ ในภาพรวมมีค่าเท่ากับร้อยละ 46.47

2.4 ความก้าวหน้าของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดพัฒนาการอ่านภาษาไทย หน่วยชุมชนน่าอยู่ เรื่อง ประเพณีสำคัญ : วันสงกรานต์ ในภาพรวมมีค่าเท่ากับร้อยละ 56.47

2.5 ความก้าวหน้าของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดพัฒนาการอ่านภาษาไทย หน่วยชุมชนน่าอยู่ เรื่อง ผูกพันท้องถิ่น ในภาพรวมมีค่าเท่ากับร้อยละ 44.12

2.6 ความก้าวหน้าของนักเรียนที่เรียน โดยใช้ชุดพัฒนาการเขียนภาษาไทย หน่วยชุมชนน่าอยู่ เรื่อง วัดบ้านฉันทน์ ในภาพรวมมีค่าเท่ากับร้อยละ 50.59

2.7 ความก้าวหน้าของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดพัฒนาการเขียนภาษาไทย หน่วยชุมชนน่าอยู่ เรื่อง ประเพณีสำคัญ : วันสงกรานต์ ในภาพรวมมีค่าเท่ากับร้อยละ 52.35

2.8 ความก้าวหน้าของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดพัฒนาการเขียนภาษาไทย หน่วยชุมชนน่าอยู่ เรื่อง ผูกพันท้องถิ่น ในภาพรวมมีค่าเท่ากับร้อยละ 52.35

อภิปรายผล

จากผลการทดสอบประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นพบว่าทุกรายการที่ได้ทดสอบประสิทธิภาพมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แสดงว่าชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย หน่วยชุมชนน่าอยู่สามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านและเขียนได้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามกระบวนการและการปฏิบัติกิจกรรมตามแบบฝึกได้จริง สอดคล้องกับแนวคิดของชัยขงค์ พรหมวงศ์ (2525, หน้า 37) ที่ได้กล่าวถึงการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพว่าให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณา และเป็นเกณฑ์ที่คาดหมายว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมตามกระบวนการของการใช้แบบฝึกและการทดสอบหลังเรียน ซึ่งการทดสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกจะทำให้ได้แบบฝึกที่มีประสิทธิภาพ

สำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านและเขียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านเขียนภาษาไทย หน่วยชุมชนน่าอยู่ ในภาพรวมด้านการอ่านมีความก้าวหน้าเท่ากับร้อยละ 55.89 ส่วนด้านการเขียน มีความก้าวหน้าเท่ากับร้อยละ 59.71 ซึ่งแสดงผลการทดสอบหลังเรียนทั้งด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านเขียนสูงกว่าก่อนเรียน และเมื่อพิจารณาความก้าวหน้าจากการเรียนรู้ชุดพัฒนาการอ่านและการเขียนภาษาไทยในแต่ละเรื่อง คือ เรื่องวัดบ้านฉิม ด้านการอ่านมีความก้าวหน้าเท่ากับร้อยละ 46.47 ด้านการเขียนมีความก้าวหน้าเท่ากับร้อยละ 50.59 เรื่องประเพณีสำคัญ : วันสงกรานต์ ด้านการอ่านมีความก้าวหน้าเท่ากับร้อยละ 56.47 ด้านการเขียนมีความก้าวหน้าเท่ากับร้อยละ 52.35 เรื่องผูกพันท้องทุ่ง ด้านการอ่านมีความก้าวหน้าเท่ากับร้อยละ 44.12 ด้านการเขียนมีความก้าวหน้าเท่ากับร้อยละ 52.35 แสดงว่าผลการทดสอบหลังเรียนทั้งด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทั้ง 3 เรื่อง ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากการที่ครูผู้สอนได้ใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย ใช้แบบฝึกอย่างมีลำดับขั้นตอนในการฝึกทักษะการอ่านการเขียน เน้นผู้เรียนทั้งการ ให้ฝึกทักษะการอ่านและเขียนควบคู่กันไป เสริมแรงที่นักเรียนอ่านเขียนได้ นักเรียนได้ทดสอบการเรียน และมีการฝึกทักษะจากแบบฝึกซ้ำ ๆ รวมทั้งการที่นักเรียนได้ฝึกทักษะจากแบบฝึกที่มีภาพประกอบส่งผลให้เรียนรู้ได้ดีขึ้น สอดคล้องกับ พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2544, หน้า 52) ที่กล่าวถึงการฝึกทักษะว่าการที่จะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเกิดทักษะในเรื่องใดต้องให้ผู้เรียน ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ได้กระทำซ้ำ ๆ เพื่อเป็นการฝึกทักษะรวมทั้งให้แรงเสริมควบคู่กันไปด้วย และสอดคล้องกับหลักการวิธีสอนเด็กปัญญาอ่อนของผดุง อารยะวิญญู (2542, หน้า 121-123) ที่กล่าวไว้ว่า การสอนควรเน้นการให้เด็กท่องจำคำหรือข้อความ โดยให้เด็กพูด แบ่งเนื้อหาที่จะสอนเป็นหน่วยย่อย ๆ ให้เด็กทำกิจกรรมแต่ละส่วนตามลำดับ เปิดโอกาสให้เด็กได้จับต้องสัมผัสในสิ่งที่เด็กเรียน การอธิบายเนื้อหาให้เด็กเข้าใจควรมีภาพประกอบด้วย

ควรให้แรงเสริมแก่เด็กอย่างสม่ำเสมอ เป็นต้น และสอดคล้องกับแนวทางในการจัดการเรียนการสอน เด็กที่นักเรียนที่เรียนรู้ซ้ำของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2538: หน้า 83-86) ที่กล่าวว่า การใช้เกมหรือกิจกรรมที่ให้เด็ก ได้มีโอกาสเคลื่อนไหว ได้สัมผัส ได้มองเห็นและได้ยิน ได้ฟัง ทำให้เด็กสนุกในการเรียนรู้ และเรียนรู้ได้เร็ว ตลอดจนการสอนซ้ำและทบทวนบ่อยๆ เพราะตามปกติเด็กมีปัญหาทางการเรียนรู้ต้องการประสบการณ์น้อยกว่าเด็กปกติ

นอกจากนี้การที่ครูได้นับผู้เรียนและการใช้แบบฝึกในการฝึกทักษะการอ่านและการเขียนตามลำดับขั้นตอนก็มีส่วนช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของเต็มศิริ ดิกลาง (2548) ที่ได้ศึกษาผลของการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่มีต่อความสามารถในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 16 คน พบว่านักเรียนมีความสามารถในการเรียนภาษาไทยเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของวัลลา กาแก้ว (2550) ที่ได้พัฒนาทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทยนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ โดยใช้แบบฝึกทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนภาษาไทยของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะ ตลอดจนสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุพรรณิ ไชยเทพ (2544) ที่ได้ศึกษาเรื่องการใช้แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและเขียนคำในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่าสามารถช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านและเขียนคำในวิชาภาษาไทยได้ถูกต้องสูงขึ้น และผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและเขียนคำหลังการใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถนำไปใช้กับผู้เรียนที่มีปัญหาในด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย และควรปรับใช้ให้เหมาะสมกับความต้องการที่จะพัฒนาทักษะในการอ่านและการเขียนของผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถในการอ่านการเขียน และมีความพร้อมที่จะรับการพัฒนาแตกต่างกัน

2. การพัฒนาทักษะในด้านการอ่านและการเขียนตามผลการวิจัยในครั้งนี้ ควรนำไปปรับใช้โดยดำเนินการควบคู่กันไปทั้งทักษะการอ่านและทักษะการเขียน ไม่ควรแยกสอนเป็นรายทักษะ

3. ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ควรพิจารณาความเหมาะสมด้านเวลา เพื่อให้โอกาสดังกับผู้เรียนอย่างเต็มที่ในการฝึกอ่านและฝึกเขียนตามลำดับ เพราะการเรียนรู้ภาษาต้องใช้เวลาในการทบทวนและฝึกซ้ำ ๆ ด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการสร้างสื่อพัฒนาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยใช้กระบวนการทางเทคโนโลยีที่น่าสนใจ ใช้งานง่าย มีหน่วยเรียนที่สั้น มีขั้นตอนที่ชัดเจน เพื่อพัฒนานักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านและเขียนเป็นรายบุคคลตามสภาพความสามารถของผู้เรียน
2. ควรมีการส่งเสริม การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเทคนิคการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยที่ได้ผลดีสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษประเภทต่าง ๆ และเผยแพร่กระบวนการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรมให้ทุกโรงเรียน

